पश्यन्स्नेहमयो राज्ञाश्लिष्टस्तत्कान्तितेजसा ।
कामाग्निनेव संतप्तः स्विन्नो विगलितः स च ॥ १० ॥
स्वीकृत्यैतां च तत्कालं महादेवीपदोचितां ।
चकार गुणवर्माणं परितुष्यात्मनः समं ॥ ११ ॥
ततस्तां परिणीयैव प्रियां तेजस्वतीं नृपः ।
कृतार्थमानी स तया साकमुज्जयिनीं ययौ ॥ १२ ॥
तत्र तन्मुखसक्तैकदृष्टी राज्ञा व्यभूत्तथा ।
ददर्श राजकार्याणि न यथा सुमहान्त्यपि ॥ १३ ॥
तेजस्वतीकलालापकीलितेव किल श्रुतिः ।
नावसन्नप्रजाक्रन्दैस्तस्याक्रष्टुमशक्यत ॥ १४ ॥
चिरप्रविष्टो निरगाद्दैव सो ऽन्तःपुराद्नृपः ।
निरगादरिवर्गस्य हृदयात्तु रुजाज्वरः ॥ १५ ॥
कालेन तस्य जज्ञे च राज्ञः सर्वाभिनन्दिता ।
कन्या तेजस्वतीदेव्यां बुद्धौ च विजिगीषुता ॥ १६ ॥
परमाद्भुतरूपा सा तृणीकृत्य जगत्त्रयं ।
हर्षं तस्याकरोत्कन्या प्रतापं च जिगीषुता ॥ १७ ॥
अथाभियोक्तुमुत्सिक्तं सामन्तं कंचिदेकदा ।
आदित्यसेनः प्रययावुज्जयिन्याः स भूपतिः ॥ १८ ॥
तां च तेजस्वतीं राज्ञीं समारूढकरेणुकां ।
सहप्रयायिणीं चक्रे सैन्यस्येवाधिदेवतां ॥ १९ ॥
आरुरोह वराश्वं च दर्पोद्धतनिर्झरं ।
जङ्गमाद्रिनिभं तुङ्गं सश्रीवृत्तं समेखलं ॥ २० ॥
आसृक्कोत्थितपादाभ्यामभ्यस्यन्तमिवाम्बरे ।
गतिं गरुत्मतो दृष्ट्वा वेगसब्रह्मचारिणः ॥ २१ ॥